గుట్టు తెలుసుకో, చెట్టు దులుపుకో !

ఎవరూ, ఆ బల్లగుద్ది చెబుతున్నది మా గురుమూర్తే! వీడికింత వాగ్ధాటి ఎప్పుడు వచ్చింది చెప్మా! లోకంలో ఎవడికయినా ఏ పరిస్థితిలో అయినా గురుస్థాయికి ఎగబ్రాకగలడని ముందే ఊహించి వీడికీ పేరు చిన్నప్పుడు పెట్టేరు కాబోలు! లేకపోతే ఇంత పెద్ద పబ్లిక్ మీటింగ్‌లో యింతమంది ధనికులూ, రాజకీయవేత్తలూ స్టేజిని అలంకరించి ఉండగా గొంతెత్తి మాట్లాడ్డమే గొప్ప. వాళ్ళనే దెబ్బ తియ్యడమా! ఎంత ఆశ్చర్యం!

"కాబట్టి ఓ సోదర సోదరీమణులారా! మరచిపోకండి. ఇది వనమహోత్సవ వారోత్సవం. ఇంటికి వెళ్ళగానే తలో చెట్టూ నాటుకోండి. చెట్ల ఉపయోగం నేనిప్పుడు కొత్తగా చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. మనకి కూడూ, గుడ్డా, కొంపా అమర్చేది చెట్టు తల్లేకదా! మన పూర్వీకులు ఆకూ అలమూ తిని బతికేవారు. మన ముత్తాతలందరూ వనచరులే అని సైన్సు చెబుతోంది. మన పెద్దలు మొలచుట్టూ ఆకులు చుట్టుకునేవారు. అవి కూడా మానేశాడు మన శివుడు. ఆకులు కూడా తినడం ఎందుకని 'అపర్ణ' అనిపించుకుంది మన పార్వతమ్మ. పుణ్యభూమిలో పుట్టిన మన

దేశప్రజలు చెడిపోకుండా అదేస్థితిలో యిప్పటికీ ఉండేలాగ మన నాయకులు కృషి చేస్తున్నారు. దేశంలో మూడొంతుల జనం చెట్ల నీడనే చిరునవ్వుతో యిప్పటికీ కాలక్షేపం చెయ్యడం, ఓహో, ఎంత కమనీయ దృశ్యం! పైన పక్షులూ, కింద అనాథ పక్షులూ అని కిట్టని వాళ్ళంటే మనకేం పోయింది? క్రమంగా మనదేశప్రజ యావన్మందీ అక్కడికే చేరుకునే స్వర్ణయుగం ఎప్పుడు రానున్నదో! కవులు కీర్తించిన, దేశ సేవకులు గుర్తించిన యీ హరిత విప్లవంలో ప్రతివ్యక్తీ ఒక హరియై తనకు తానుగా పునరంకితం కావాలి. కావున ఓ మహా జనులారా! చెట్టుతో ప్రతిమనిషీ చట్టా పట్టాలు వెయ్యాలి. చెట్ల గుట్టుమట్లు ఎవరికి వారు తెలుసుకుని కొల్లగొట్టుకోవాలి. 'ఇంటా బయటాచెట్టు' కార్యక్రమంలో యీ క్షణం మొదలు పురజను లందరూ....."

గురుమూర్తి ఉపన్యాసం ఓ కోతి అయితే నేనిప్పుడు చెప్పిన భాగం ఆ కోతి తోక చివరి కుచ్చులో ఓ వెంట్రుక! ఆ వ్యంగ్య వైభవం చూసి వాడి ఫ్రెండుగా ఎంతో గర్వం కలిగింది నాకు. తిరిగి వచ్చేస్తుంటే భుజం మీద బరువుగా చెయ్యివేసి పలకరించాడు. అంతే కాదు. హోటల్‌కి తీసికెళ్ళి మస్తుగా మేపితేగాని వదిలిపెట్టలేదు. మంచి బ్రూ కాఫీలు పట్టించి, ఖరీదైన సిగరెట్లు ముట్టించి, పార్కులో కూచున్నాం. రెండేళ్ళు ఆ వూర్నించి బదిలీ అయి వెళ్ళిపోయాను. మళ్ళీ మరో ఫ్రెండో పెళ్ళికొచ్చి యిదే చూడ్డంవాణ్ణి. అదంతా వడ్డీతోసహా తీర్చేశాడు వాడు.

ఈ కొద్ది కాలంలో బాగా డబ్బు చేసుకున్నట్టు వాడు పెడుతున్న ఖర్చే తెలియజేస్తోంది. అదే మరోలా అన్నాను.

"ఎంత యెదిగిపోయావ్‌రా మూర్తీ!"

"ఎదగడం కాదు. నా మొహం కాదు, మరేం చెయ్యలేక నేనైనా బాగపడదామని తెగించేశాను - అంతే !"

వింతగా వినడమే నాలాంటివాడు చెయ్యగలిగింది.

"అవున్రా .... నీతో చెప్పుకోడానికి నాకేం? ఎలాంటి పరిస్థితి నయినా డబ్బుగా మార్చుకోగల రాజకీయ పాఠం వొంట పట్టించుకున్నాను. పాపం మన దేశ ప్రజని యెల్లకాలం జంతువుల్లా బలిచెయ్యడానికి గొప్ప కృషి చేస్తున్నారు. వాళ్ళకి బుద్ధి జ్ఞానం అనే రెండు బ్రహ్మ పదార్థాలు అందకుండా మన రాజకీయవాదులు గొప్ప ప్రజాసేవ చేసి పారేస్తున్నారు. ఇలాంటి సమయంలో నాలాంటి దళారీకి కాక మరి ఎవరికి గిరాకీ!" వాడివైపే చూస్తున్నాను. అలా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

"మన భారతీయ సోదరులు మంచి ధైర్యం ఉన్న వాళ్ళులే. వాళ్లకి ఒక్కటే ధీమా అనుకుంటాను - దేశానికి మూడువైపుల సముద్రమూ ఓ వైపు కొండలూ కదా ఏదైనా ఆపద ముంచుకొస్తే హాయిగా దిగిపోవడానికి కనుచూపు మేరలో గంగ, అలా కాదు. బతికుండాలంటే ఎంచక్కా కొండమీదకి పారిపోవచ్చు. 'లేదురా యిటువంటి భూమి యింకెందు!"

"ఎంత సీరియస్‌గా చెబుతున్నా నీ సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ వదలవుకదా!"

అది లేని బతుకేముందిరా బడాభాయ్! పరమాన్నం ఎంత చప్పగా ఉన్నా ఒక్క జీడిపలుకు పంటికి తగిల్తే చాలదూ! నన్ను అడ్డు పెట్టక, చెప్పింది వింటూ నువ్వే ఆలోచించు. నీ మటుకు నువ్వే చూడు. స్వతంత్రం రాకముందు కల్లు తాగడం ఓ తప్పుపనిగా భావించేవారు. ఊరి చివర ఎక్కడో ఏడిసేవి కల్లు పాకలు. స్వతంత్రం వచ్చాక యిన్నేళ్ళకి మన దేశంలో ప్రగతి పథంలో

ప్రసరించేది మద్య వ్యాపారం ఒక్కటే. మెదడుకి మేత వేసే లైబ్రరీలు కొన్ని గంటలే తెరచి ఉంటాయి. ఎంతో అవసరమైన దుకాణాలూ, పోస్టాఫీసులూ, బ్యాంకులూ కూడా పరిమిత కాలంలోనే పనిచేస్తాయి. ప్రాణాల్ని రక్షించే మందులు దొరికే షాపులు కూడా అన్నీ రాత్రింబవళ్ళు తెరచి ఉండవు. ఏటేటా షాపుల సంఖ్య పెంచుకుంటూ ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ప్రజాసేవలో అంతర్లీనమైనవి దేశంలో ఒకటే ఒకటి - అవి బ్రాందీ షాపులు! తనకు ఓటు వేసి గెలిపించిన ప్రజ ఎక్కడ ఇబ్బందిపడిపోతారో అని ప్రభుత్వమే చక్కగా సారాయి దుకాణాలు నిర్వహిస్తోంది. అంతే కాదు. ముఖ్యావసర వస్తువు లయిన బియ్యం, పంచదారా, కిరసనాయిలూ, సిమెంటూ యిలాంటి వాటిధర ఎంత పెరిగినా, అసలు దొరకకపోయినా సర్కారువారు పట్టించుకోరు. తాము సప్లై చేసే సారాయి సబ్సిడీ రేటు మాత్రం పైసా పెరక్కుండా ఎంతో జాగ్రత్త తీసుకుంటోంది. ప్రజలు తాము పిచ్చివాళ్ళుగా ఉండాలని నిశ్చయించుకున్నంత కాలం ప్రజా నాయకులు దోపిడీదార్లుగా మారడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అందుకనే విచక్షణ పెరగకుండా, విప్లవాలు రేపకుండా. తను పాలించే ప్రజ ఎల్లకాలం తప్ప తాగి పడుండాలని ప్రభుత్వం అన్ని 'ముందు జాగ్రత్త చర్యలూ తీసుకుంటోంది!" నిశ్శబ్దంగా వింటున్నాను నేను. వరసగా సిగరెట్టు తగలేస్తూ .... "ఇప్పుడు జరుగుతున్న దేమిటో దానిమీద ప్రజాదృష్టి కేంద్రీకృతం కాకుండా 'గుప్త రాజ్యం నాటి స్వర్ణయుగం' వైపో, వచ్చే పదేళ్ళలో 'ప్రతి కన్యకీ ఒక భర్త పథకం' వైపో మరలిస్తోంది. ప్రస్తుత సమస్యలు పక్కకి పెట్టి. ప్రతి జిల్లాలోనూ 'సీమ పందుల పెంపకం' 'గిరిజన క్రీడల కోసం అయిదుకోట్లు మంజూరు' లాంటివి ఎవరికి అందుబాటులో లేని విషయాల్లో ఎంతో ప్రాధాన్యత ప్రకటిస్తోంది. ఒరే, ఒక్కటి చెబుతావిను. జోలపాట పాడుతున్న వారిదిట కాదు, ఎప్పటికీ మెలుకువరాని దద్దమ్మలది తప్పు".

"అయితే మనలాంటి వాళ్ళం ఏం చెయ్యాలి!"

"ఏం చెయ్యలేక .... వీళ్ళని ఎడ్యుకేట్ చెయ్యలేక .... ఈ మందలో మనం కూడా కలిసిపోలేక .... ఇవతలికి వచ్చేశామనే యింతసేపూ ఈ ఏడుపు. ఆఖరికి మనం కూడా వీళ్ళని ఎక్స్ప్లాయిట్ చేస్తున్నామనే పాపపు చింతే యిలా అప్పుడప్పుడు మాటల మంటలు కక్కడానికి కారణం."

గురుమూర్తి తనులేచి నాకు చెయ్యి అందించాడు.

"పద, ఎన్ని చెప్పుకుంటే తరిగేను యివి?"

"మునుపు డల్‌గా వుండేవాడివి. ఇప్పుడు కబుర్లు నేర్చేవ్."

"అవును. కావలసినంత కరెన్సీ చేరితే కబుర్లకేం లోటు

మిగిలేవి అవే!" దార్లో యిక వుండబట్టలేక నిలదీశాను.

"ఉన్నట్టుండి యింత డబ్బు యెప్పుడు సంపాదించావని?"

"చెప్పేనుగదా, ప్రజల అమాయకత్వమే ప్రభుత్వానికి పెట్టుబడి అని! కొల్లగొట్టడం కోటి రకాలు. ఒక్క ఉదాహరణ మాత్రమే నీకు యిస్తాను. అదైనా వనమహోత్సవ వారం గనక. దానికి సంబంధించినదే. విను. సాధారణంగా స్కూళ్ళ ముందు, కాలేజీల ముందు మామిడి తోటలూ పెంచుతారు. ఎందుకో ఆలోచించావా? లెక్చరరు పని చేస్తున్నావ్‌గా చెప్పు."

"దానికి లెక్చరర్ పని చెయ్యక్కర్లేదు. ఎవడైనా చెప్పగలడు మా కాలేజీ ఆవరణలో కూడా మామిడితోట వుంది. ఎందుకంటే ఏం చెబుతాం! లక్ష ఉపయోగాలు. చల్లటి నీడ నిస్తాయి.

స్టూడెంట్సు క్లాసులు లేనప్పుడు కూచుని కబుర్లు చెప్పుకుంటారు వాటి కింద...."

"నిజమే, నువ్వు ఎన్ని ఊహించగలవో అన్నీ ఊహించి చెప్పు. 'చెట్టు దాని ఉపయోగములు' మీద వ్యాసం రాయించావనుకో స్టూడెంట్స్ నుంచి ఎన్ని పాయింట్స్ ఎక్స్‌పెక్ట్ చేసావో అన్నీ చెప్పెయ్యి.'

' 'మధ్యని నన్నడుగుతాడేమిటని' నాకు ఒళ్లు మండింది అయినా అణచుకుని. ఓ పది పదిహేను లాభాలదాకా వివరించాను.

"నువ్వు మరచిపోయింది మరోకటుంది. చెప్పిన దాంట్లో తప్పుకూడా ఒకటుంది. రెండింటికీ సంబంధ ముంది. అట్టే కంగారు పడక చెప్పింది పాలో అవు. ఏటా కాసే మామిడి పళ్ళ వల్ల కాలేజీకి ఆర్థికంగా లాభం అని చెప్పేవు అంత కంటే అసందర్భం ఉందా! ఎంత కట్టు దిట్టమైన కాపలా వుంచినా కోతుల్లాంటి కుఱ్ఱాళ్ళని కంట్రోలు చెయ్యడం యెవడితరం? చెట్టున యిలామామిడిపిందె కనపడిందో లేదో స్టూడెంట్స్ చూపు యెప్పుడూ అక్కడే కదా, రాయి విసరని కుఱ్ఱాడిది పాపం! తనదికాని వస్తువుపై యెంత మోజు వుంటుందో చెప్పడానికి యిదొక ట్రెయినింగ్ సెంటర్ కాదంటావా?"

'ఇదీ చెట్టు వలన ఓ ప్రయోజనమేనా?"

"అని నే నన్నానా! కొంచెం దృష్టి ముందుకి మరలించు అక్కడ యాస్‌బెస్టాస్ షెడ్సు అనబడే క్లాసురూములు వున్నాయికదా! ఎప్పుడూ సిమెంటు రేకులే వేయిస్తారు. స్లాబ్సు చేయించరు తగిన ఫండ్సు లేవనే సాకుతో. ఎందుకో ఆలోచించావా?"

"మనం యిప్పుడు చెట్లగురించి మాట్లాడుతున్నాం!"

"అదే యిప్పుడు నేచెప్పేది వయసొస్తున్న కుఱ్ఱాళ్ళు బలంగా చెట్లమీదకి విసిరిన రాళ్ళు అక్కడే వుండవుకదా. పక్కనున్న షెడ్స్‌మీద పడతాయి. అవి పగులుతాయి. ఏటా సిమెంటు రేకులు తిరగేయించాలి. అవి ఎవరో ఓ బిజినెస్ మేన్ సప్లై చెయ్యాలి గదా! అందులో పాలకవర్గానికీ, సప్లై చెయ్యాలి గదా! అందులో పాలకవర్గానికీ, సప్లైదారుకీ ఫిఫ్టీ ఫిఫ్టీ కమిషన్. ఊరికే వచ్చే ఈ వార్షికం ఎవడొదులు కుంటాడు! చెట్టుని నమ్మి, చెడిపోయిన వాడున్నాడా? దేర్‌ఫోర్ తలో చెట్టూ నాటండి"

"రిడిక్యులస్, అలా జరుగుతుందనే స్కీముతో కాలేజీల కాంపౌండులో తోటలు పెంచుతున్నారంటే నమ్మడం కష్టం."

"ముందు ఆ వుద్దేశం లేకపోవచ్చు కాని కన్నుగొప్పే పద్ధతి ఒకటి కళ్ళపడ్డాక దోపిడీదారు యిక వెనకంజ వెయ్యడు. అందుకనే తోటల అంచు క్లాసు రూముల పైకప్పు సాధారణంగా సిమెంట్ స్లాబ్ వెయ్యబడి ఉండదు. ఇంతకీ యీ చెట్టు చరిత్ర మన వ్యవస్థలో ఎంత మోసం ఉందో చెప్పక చెబుతోంది. అది కూడా చెట్టు వలన ఓ ఉపయోగమే! కావున ఓ పురజనులారా. నేడే ఓ చెట్టు నాటుడు!" అనే వాడి మాటకి పైకి నవ్వూ, లోపల ఏడుపూ ఒకేసారి వచ్చేయి!

✿